

at det ganske vist ikke har eller kan have saa megen almindelig Interesse som det Møde, her er Tale om, men en mindre Bevilling i dette Diemed vilde dog vistnok gjøre sin store Nytte og være meget kjærkommen for de Bedkommende. — De Ytringer, som den ærede Ordfører fremkom med om Universitetsstudierne, vil jeg sige, at jeg for mit Bedkommende maa erklære mig enig i. Og saa jeg tror, at der ved hele den Maade, hvorpaa Forelæsningsplanerne ere lagte, gaas frem paa en mindre heldig Maade. Saaledes som det Hele nu for Tiden er indrettet, er det en absolut Nødvendighed for de Studerende at bruge Manubuktøer, og det ikke alene i de allerførste Aar af deres Studier — thi det kan jeg just ikke indrømme er saa uheldigt, det kan der være Meget, der taler for — men de ere nødsagebe til omtrent gennem hele deres Studietid at benytte Manubuktøer. Jeg tror ligesom den ærede Ordfører, at det ikke vil være muligt at gennemføre, hvad man kunde kalde den egentlige lovlige Ordning ved Universitetet, at et Forelæsningskursus kun bør være i to Aar; men hvis man indførte en ny Regel, hvorved det blev fastsat til 3 Aar, tror jeg, at noget Saadant vilde være muligt, og at der ogsaa fra Administrationens Side kunde gjøres Forbring paa, at det blev efterkommet. — I den ærede Ordførers Bemærkninger angaaende Spøiskolerne skal jeg i det Hele taget erklære mig for enig, idet jeg dog maa tage nogle Forbehold paa Mindretallets Begne mod, at vi skulle være enige i Et og Alt i de mange og meget forskjelligartede Udtalelser, den ærede Ordfører fremkom med. Der var et Punkt, hvor i alt Fald jeg nærer Tvivl. Jeg tror saaledes ikke, at det kan siges paa Udvalgets Begne, at Udvalget mener, at Udgifterne til den Bistand, som er stillet til Ministerens Raadighed, just skal tages af de 15,000 Kr., som ere stillede til Ministeriets fri Raadighed. Det er i alt Fald Mindretallets Mening, at den Mand, som yder Bistand, har mere Ret, naar han mener, at Pengene skulle tages af regelbundne Dele af denne Konto; men i alt Fald mene vi, at vil man endelig her søge at udøve nogen Indflydelse derpaa, burde man dog ikke gaa videre end til at sige, at den ene Halvdel tages af den mere faste, den anden Halvdel af den frie Del af Bevillingen. Heller ikke er jeg saa ganske sikker paa, at man virkelig kan komme bort fra, at de uformuende unge Menneſker, som ville ind paa Spøiskoler, og som i dette Diemed søge Bevillinger af Skoleraadene, kunne blive frie for at meddele, hvilken Spøiskole de ville ind paa, jeg tvivler paa, at man kan komme dertil, og min Tvivl rejser sig ikke derfra, at jeg ønsker, at Skoleraadene skulle udøve Indflydelse paa, om de gif til det ene eller det andet Sted, det er mig for mit Bedkommende ligegyldigt, men jeg tror, at det praktisk vil vise sig meget vanskeligt at indføre den Ordning, som den ærede Ordfører

har anbefalet. — Sermed er jeg paa Mindretallets Begne færdig med at omtale det foreliggende Afſnit. Jeg har endnu kun en Bemærkning at gjøre, som angaar en Udtalelse fra mig i forrige Møde, idet den ærede Minister har gjort mig opmærksom paa, at det maa bero paa en Feilhuskelse eller Feiltagelse fra min Side, naar jeg igaar her i Thinget udtalte, at Ministeren tidligere end nu iaar i Finantsudvalget har omtalt og anbefalet os at give en Bevilling til Dr. Schandorph, og jeg maa derfor her give Røttering for, at denne Udtalelse beror paa en saadan Feiltagelse.

Bajer: Ved det Undringsforslag, jeg har stillet til Post 25 paa § 26, skal jeg ikke opholde mig ret længe; det er kun en Redaktionsændring, og forsaavidt man, hvad jeg tror, er enig om Realiteten, lægger jeg ikke stor Vægt paa Formen (Udbrydelse af Bille). Min ærede Nabo siger, at der staar „Danmarks Deltagelse“, jeg skal oplyse, hvorledes jeg er kommen til at bruge denne Form. I Undringsforslagslisten staar lige overfor et Forslag, der lyder: „Eil Danmarks Deltagelse i den internationale Fiskeriudstilling i Berlin“, derfor har jeg foreslaaet den samme Form, for dette Forslags Bedkommende, men jeg indrømmer Rigtigheden af, at der er nogen Forskjel; jeg tror imidlertid ikke, at den er saa meget værd som de Ord, jeg har brugt til at omtale den. — Jeg skal derimod opholde mig et Øieblik ved selve Post 25. Det tør vistnok være det høie Thing bekendt, at paa det tredie nordiske Skolemøde, som blev holdt i Kjøbenhavn, blev det paa den sidste Mødedag den 11te August 1877 vedtaget, at de hidtil bestaaende Komiteer skulle forberede det fjerde nordiske Skolemøde, der skal holdes i Stockholm, og jeg veed, at det efter al Sandſynlighed vil finde Sted i den første Halvdel af August. Den forberedende Komite her henvendte sig med et Andragende til Ministeren ifjor i Sommerens Løb om, at der maatte blive foreslaaet den bestedne Sum af 5,000 Kr. til at forberede Deltagelsen fra dansk Side. Det kan naturligvis kun glæde Komiteen, at dette Forslag er blevet tiltraadt, ja, at Udvalget endog foreslaar Summen forhøiet med 6,000 Kr. Jeg tror, at der er saa meget mere Grund til at glæde sig over denne Forhøielse, som virkelig den oprindelige Sum maa siges at være overmaade besæden, naar man tager Hensyn til de Mange, der skulle nyde godt af den. Jeg skal i den Anledning gjøre opmærksom paa, at, naar der i Andragendet kun er Tale om Lærere, maa det anses som selvsølgeligt, at Lærerinder ikke ere udelukkede. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at det tredie nordiske Skolemøde ikke alene fystfættede sig med Sager, som vedrøre den egentlige Folkeskole, men ogsaa med saadanne Spørgsmaal, som henhøre til den høiere Skole, men dog have almindelig Interesse. Jeg haaber derfor, at man heller